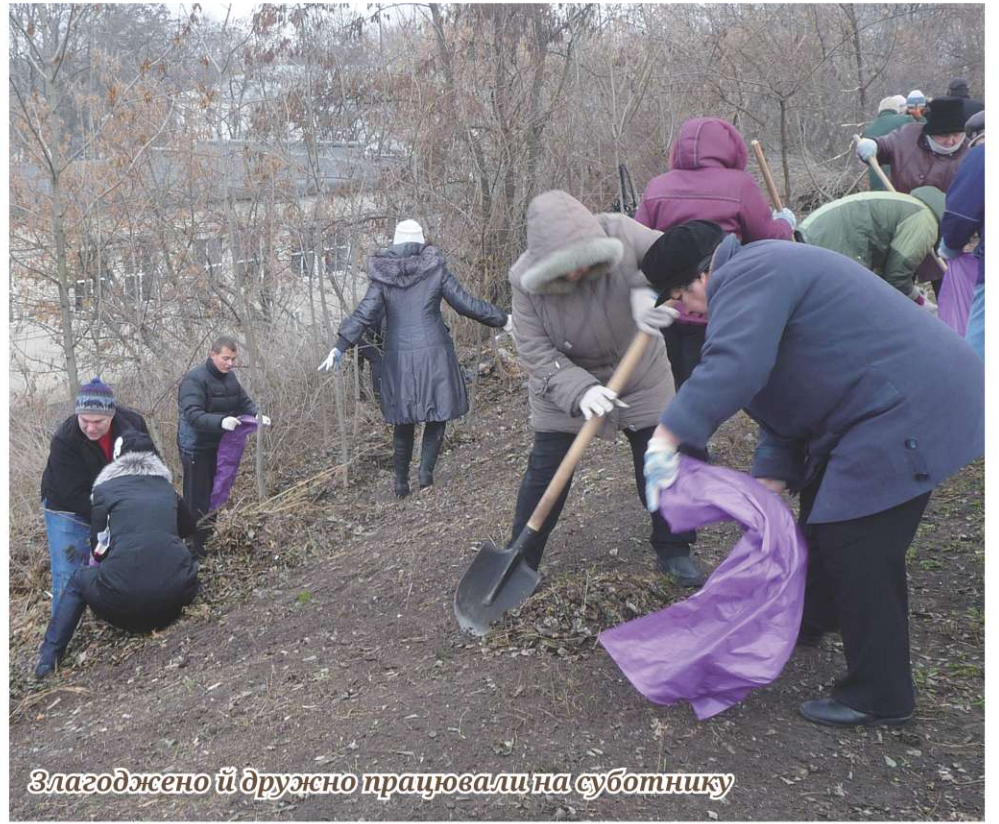

СУБОТНИК НА ЗАМКОВІЙ ГОРІ

Злагоджено й дружно працювали на суботнику

10 грудня на Замковій горі вже з дев'ятої ранку збиралися люди, підтягуючи техніку, звозячи необхідні матеріали, інструменти, устаткування.

Не одну таку машину сміття вивезли того дня з історичного місця

Будівництво храму Георгія Победоносця на Замковій горі, її благоустрій та музеєфікація залишків фундаменту давньоруського храму, ініційовані Благодійним фондом Костянтина Єфименка, не залишають байдужими мешканців Білої Церкви. Читачам газети «Білоцерківці» ми пропонуємо познайомитися з думками людей, які одними з перших підтримали наші починання.

Василь Павлович Залевський, член Золотого фонду, Почесний громадянин Білої Церкви:

- Я цілковито підтримую ініціативу Благодійного фонду, бо давно вже треба звернути увагу на серце нашого міста – Замкову гору. Адже це своєрідні золоті ворота, які відкривають нам давню і новітню історію рідного краю. Це куточок, де височить костел, подалі - Преображенський собор і церква Марії Магдалини. Вони долею своєю пов'язані з людьми, які розбудовували, зміцнювали й оберігали Білу Церкву для нас. Цей архітектурний комплекс, як на мене, варто доповнити ще й тим храмом-

символом, який дав назву нашому місту. Завжди схилию голову перед справжніми меценатами, які дивляться впервено не тільки в завтрашній день, а на десятиліття вперед, які своєю сьогодишньою працею роблять неоціненний внесок у розвиток майбутніх поколінь. Вони є творцями, бо чинять за покликом серця і душі.

Я вірю: храм на Замковій горі буде, бо це гарна ідея нашого земляка-мецената Костянтина Єфименка. А все світле й добре щиро підтримають люди і завжди допоможуть втілити в життя.

Я мрію про те, аби Біла Церква стала своєрідним містом-музеєм, бо в нас є що показати і чим здивувати гостей. Упевнений: до майбутнього храму Святого Георгія Победоносця придуть білоцерківці, приїжджатимуть гості, щоб, помолившись, вкотре здивуватися мудрості наших предків і належно поцінувати прагнення сучасників зробити рідне місто ще кращим.

Так, цього дня більше двохсот небайдужих білоцерківців прийшли на святе для кожного мешканця місце, аби взяти участь у суботнику, ініціатором якого виступив Благодійний фонд Костянтина Єфименка.

Оскільки на Замковій горі розкопки підходять до завершення і невдовзі почнуться роботи із будівництва храму, то вкрай необхідно було навести порядок на території майбутньої забудови, а саме: зробити санітарну очистку дерев, зібрати й вивезти сміття, покосити багаторічні зарості на схилах Замкової гори тощо.

Серед тих, хто прийшов на суботник, - члени громадських організацій і політичних партій, представники освітянської галузі міста, працівники ЖЕКів, ТОВ «Білоцер-

ківське шляхово-експлуатаційне управління», керівники знаних у місті підприємств, приватні підприємці, депутати Білоцерківської міської ради, студенти. Завзята робота і неймовірно піднесений настрій учасників суботника сприяли тому, що вже через декілька годин.

Замкова гора змінилася до невпізнання. Звичайно, з весни такі акції з благоустрою, сподіваємося, стануть традиційними, а людей, які приходять на суботники, буде щоразу більше. Адже ми віримо, що небайдужих до міста білоцерківців більше, аніж тих, хто дозволяє собі ганебно ставитися до наших святинь, хто продовжує викидати сміття під ноги, ламати зелені насадження, виривати квіти на клумбах тощо.

Іван Петрович Шілов, депутат Київської обласної ради, голова правління КП «Білоцерків-хлібопродукт»:

- Для мене найсвятішим місцем у Білій Церкві є Замкова гора, з якої можна милуватися чудовими краєвидами, нашою прекрасною річкою Рось. Із цього місця видно Преображенський собор і храм Марії Магдалини, парк «Олександрія» і центр міста. Так історично склалося, що на Замковій горі стоїть і польський костел, у якому обладнано зал органної та камерної музики. Нічого не маю проти католицького собору, але для нас, православних, він не є духовною святинею. Було б правильним, якби на цьому намолоеному століттями місці збудувати і православний храм. Він би виконував духовну місію і, разом із тим, був би символом міста, щоразу нагадуючи всім нам про давню славетну історію.

- Насамперед маємо відновити іс-

торичну справедливість: треба дати наступним поколінням забране в них минулою епохою. Мені приємно, що є меценати, які хочуть зробити в цьому напрямку конкретні й досить правильні кроки, вписавши свою неповторну сторінку в історію рідного міста. Я, як православний християнин, завжди стояв на тому, що храми треба будувати, і теж причетний до цього. Разом із однодумцями збудували козацьку церкву Святого Миколая в селі Мазепинці. Нині ведемо активну роботу щодо будівництва нового храму Св. Петра і Павла.

З кожним роком людей до церкви приходять усе більше. І це тішить, бо розумієш: твої співвітчизники прагнуть мати Бога в душі. Є надія, що і молодь збагне серцем потребу знайти власну дорогу до православної церкви.

Я завжди вітаю і підтримую людей, які споруджують храми, тому що Україна – велика православна держава і врятує її сьогодні тільки патріотизм, духовність і професіоналізм. Для нас, козаків, святими є слова: «Бог, Україна. Честь». Вважаю за честь будувати храми, та ще й на такому місці, куди можна прийти вклонитися засновнику міста і помолитися за святі душі тих людей, які розбудовували Білу Церкву.